

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๔ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๔๕

กฐินทองคำกองละสลึง

ระยะนี้กระต่ายยิ่งมากขึ้น ๆ นะ ไปที่ไหนมากขึ้น มีใครต้องการจะเอา ก็เอา
ได้เราไม่หึงหวง กระต่ายใครจะเอาไปเลี้ยงที่ไหนก็เอาไปได้ทั้งนั้น เวลานี้มีเยอะ ใคร
จะเอาไปเลี้ยงตามบ้านตามเรือนของตนก็ได้ นะ มันเยอะแล้ว มันคอยจะออกมา
(ศาลา) อยู่เรื่อย บริเวณนี้เป็นบริเวณหมา ถ้ามันไล่กัดเอาตายจริง ๆ ที่นี้พระก็
เลยเป็นกังวล ถ้าเห็นเขาไล่ออกมาพระจะเอาค้อนไปปาเลย ถ้าออกมาหมาไล่กัด
เลย จึงได้ระวังบริเวณนี้ เขาก็ไม่ค่อยออกมา ประการหนึ่งเขาได้ยินเสียงหมาเห่าอยู่
แถวนี้ เพราะหมาอยากเห่าเมื่อไรมันก็เห่า มันอาจได้ยินเสียงหมาเลยไม่กล้าออกมา
นัก แต่ตัวที่แอบ ๆ ออกมาก็มี ถูกพระท่านไล่ นับวันมากขึ้นทุกวัน ๆ กระต่าย

นกยูงก็มี ๔ ตัว ๕ ตัว อยู่ข้างในแม่หนึ่งมีลูก ๒ ตัว ตัวใหญ่เหล่านั้นไม่ทราบ
มีมากน้อยเท่าไร ต้นสายปลายเหตุของนกยูงเหล่านี้ดูไม่มีใครเอามานะ ไม่มีใครเอา
มาปล่อย ทราบว่ามันมาจากทางบ้านโนนสมบูรณ์ ดูว่าพระเลี้ยงไว้หรือยังใจเราไม่
ทราบชัด อยู่ ๆ เขาก็บินมาแล้วมาลงที่นี้แล้วอยู่นี่เลย ไม่กลับไปบ้านเก่าเขา แล้วมี
อีกตัวนั้นมาตัวนี้มาว่านั้นนะ เวลานี้มีตั้ง ๔ ตัว ๕ ตัวในวัด แล้วเชื่องเสียด้วยนะ นก
ยูงนี้เชื่องมากทีเดียว มันออกจากกำแพงไปข้างนอก เรากลัวเหลือเกินเดี๋ยวเหยี่ยว
ใหญ่มันจับอยู่ตามนี้ พอมองเห็นมันโฉบบ๊อบเลยนะ เหยี่ยวใหญ่มีอยู่บนต้นยาง
บริเวณวัด กลัวเหยี่ยวใหญ่จะโฉบเอา คอขาดนะ เหยี่ยวใหญ่ไม่ใช่เล่น เหมือนเสือ
แหละว่านั้นเถอะ ปับนี้คอขาดไปเลย ตัวใหญ่ ๆ มันออกไปข้างนอก

ได้ทราบว่าบรรดาพี่น้องชาวไทยเราจะพิจารณาอีกเป็นกรณีพิเศษ เกี่ยวกับ
เรื่องกฐินช่วยชาติเราคราวนี้ว่าจะมีกองผ้าป่า ดูว่าเงินใช้ไหม (ผู้กำกับ : กองกฐิน
๘๔,๐๐๐ กอง กองละทองคำน้ำหนัก ๑ สลึง หรือคิดเป็นเงินสดก็ประมาณ ๑,๖๐๐
บาทต่อ ๑ กองครับ) นี้ได้ทราบอย่างนั้นนะ พอเริ่มเข้าพรรษาเขาก็จะออก
ประกาศ นี้กำลังคิดกันภายในยังไม่ออกว่าจะมีผ้าป่ากฐินช่วยชาติอีก ๘๔,๐๐๐ กอง
ผ้าป่าทองคำกองละ ๑ สลึงว่าอย่างนั้นนะ ๑ สลึงก็เท่ากับเงินประมาณสัก ๑,๖๐๐
บาท แต่ละกอง ๆ ๑,๖๐๐ บาท

แต่ค่อนข้างจะแน่นแล้วนะ เป็นความเริ่มดำริขึ้นมาแล้ว เริ่มพูดกันซุบ ๆ ซิบ ๆ แล้ว พอเริ่มเข้าพรรษานี้ก็น่าจะออกแหละ ผ้าป่ากองละ ๑ สลึง ว่าอย่างงั้น แล้วเงินผ้าป่าเหล่านี้ เราจะให้คณะกรรมการจัดเก็บรักษาทันที เข้าธนาคารเลย หรือมีจะนั้นก็เรียกว่าเข้าธนาคารก่อนจะออกนะ เข้าปั๊บแล้วจะออกซื้อทองคำเลย ผ้าป่ากองที่วานี้ สำหรับเป็นผ้าป่านี้เราจะรวบรวมเข้าโครงการแล้วก็ออกเลย ออกไปซื้อทองคำ ๘๔,๐๐๐ กองให้ครบ ๘๔,๐๐๐ สลึง เข้าใจไหม เอาอย่างนี้เราคิดไว้แล้ว รวบรวมทันทีเลย อย่างน้อยให้ได้ ๘๔,๐๐๐ กอง กองละสลึง ๆ ไปเลย แล้วรวบรวมซื้อทองคำให้ได้ตามนั้นเลย อย่างน้อย เราจะไว้อย่างนั้น

ถ้าจะพูดเรื่องเป็นทุกข์ เราก็เป็นทุกข์หนักอยู่เหมือนกันอันนี้ เพราะเราเป็นคนริเริ่มคิดถึงเรื่องทองคำจะได้ ๑๐ ตัน เพราะเป็นห่วงใยพี่น้องชาวไทยเราทั้งประเทศได้ยกฐานะขึ้น ลบล้างสิ่งเลวร้ายทั้งหลายที่มันจะจมอยู่เมื่อสามสี่ปีมานี้ เราจะลบล้างอันนี้ออก แล้วเอาความสง่าราศีขึ้นแทนด้วยทองคำอย่างน้อยให้ได้ ๑๐ ตัน ส่วนดอลลาร์เราจะว่าจะได้ถึงล้าน เพราะเวลานี้ก็จวน ๗ ล้าน กว่าทองคำจะเข้าไปถึงขั้นนั้นมันจะต้องได้ถึง ๑๐ ล้าน เราคิดไว้อย่างนั้น สองอันนี้เคียงข้างไป

ส่วนเงินสดก็ตั้งพี่น้องทั้งหลายทราบ โอ๊ย มาทุกวันไม่ทราบจะทำยังไง มาขายไหนก็จำเป็นจริง ๆ มา จนกระทั่งเราได้ถาม แล้วเป็นยังไงไม่เห็นขอรัฐบาล นี่ไม่ใช้รัฐบาลมาตั้งขึ้นทำไม เราไม่เอานะ ตั้งรัฐบาลขึ้นสำนักงบประมาณก็อยู่ที่นี้ละซิ เออะอะก็มาแล้วมาหาสำนักงบประมาณ ทางรัฐบาลไม่พิจารณาบ้างเหอ พิจารณาทางนั้นก็ดี ก็ไม่ทราบจะหมุนไปทางไหน เงินทั้งประเทศก็หมุนเพื่อประเทศ ที่นี้มันก็แตกกิ่งก้านทั่วประเทศ ความจำเป็นนะ ไม่ทราบจะแยกทางไหน ๆ เราก็ถามไปอย่างนั้นแหละ ไม่ได้ติดใจอะไร เราก็รู้อยู่ เห็นมาเรื่อย ๆ มาไม่หยุดไม่ถอย เมื่อสองวันทางสังคมก็มา เครื่องมือแพทย์ นั้นก็มากเหมือนกัน นี่ทางสังคม เครื่องมือแพทย์มาเรื่อย ๆ อย่างนี้

แล้วจะขนเข้าสู่คลังหลวงเพื่อทองคำได้โดยถ่ายเดียวได้อย่างไร เมื่อมันอยู่อย่างนี้ยัวเยี้ย ๆ มาขอทุกแห่งทุกหน ก็ต้องแบ่งทางนั้นแบ่งทางนี้ด้วยความจำเป็นเหมือนกัน ทางคลังหลวงคือทองคำเราก็พลิกเติมเหนียว ทางนี้ก็มาอยู่ตลอดเวลาจะทำยังไง ไม่ทราบจะแยกไปทางไหนบ้าง เราเลยจะตายนะ นี่ที่ว่าเราหนักมากอันหนึ่ง เพราะผู้มาเกี่ยวข้องมาเกี่ยวข้องกับเรา ความจำเป็นทุกอย่างเราเห็นหมดจะว่าไง หนักมากอยู่นะ ทั้งเป็นห่วงอยากได้ทองคำให้ได้ ๑๐ ตัน เราจะพยายามเอาทองคำให้ได้ ๑๐ ตัน พี่น้องทั้งหลายตระหนักรู้ไว้ให้แน่นหนามั่นคงนะ เอาให้ได้ทีเดียว ๑๐ ตันนี้ ถ้าได้ก็ยกฐานะชาติไทยของเรา ลบล้างสิ่งเลวร้ายทั้งหลายได้ไม่สงสัย จะมีศักดิ์ศรีดีงาม

ขึ้น ดีไม่ดีดอลลารก็จะขึ้น ประกาศพร้อมกันเลย ดอลลารได้เท่านั้น ทองคำได้เท่านั้น ตามจุดมุ่งหมาย ว่างั้นเลย กำลังพิจารณาเวลานี้ เอกภพนี้แหละเป็นต้นเหตุ

นี่ก็เตือนพี่น้องทั้งหลายให้ฟังเสียงธรรมนะ เสียงธรรมนี้จะไม่พาพี่น้องทั้งหลายล่มจม มีแต่จะพาพี่น้องขึ้นโดยถ่ายเดียวเท่านั้น มากน้อยให้พากันพยายามทุกคนทุกคนเราทั่วประเทศไทย เพื่อชาติไทยของเรา ศักดิ์ศรีตั้งกรมอยู่กับคนทั้งชาติที่มีความพร้อมเพรียงสามัคคีด้วยความเสียสละเพื่อชาติของตน อันนี้สำคัญมากนะ เราเห็นจุดนี้เป็นจุดสำคัญจึงพูดแล้วพูดเล่า กวนบ้านกวนเมืองก็คือหลวงตาบ้วนนี้แหละ กวนทั่วประเทศ ไปไหนกวนตลอด เห็นหน้าปั๊บไหนละทองคำ ที่นี้เขาเลยไม่อยากเจอหน้าหลวงตาบ้วนแหละ เจอที่ไร ไหนละทองคำ ไหนละดอลลาร ไม่ไปอื่นนะ ไปตรงนั้น สวรรค์นิพพานก็สอนเขาให้ไป บทเวลาจะเอากับเขา ไหนละทองคำ ไหนละดอลลาร ไหนละเงินสด อยู่อย่างนั้น

เทศน์สอนเขาสอนไปสวรรค์นิพพาน ก็ถูกแล้วอันนี้ก็เพื่อสวรรค์นิพพานเราไม่มาถึงแหละ ทั้งยกชาติไทยของเรา เพื่อจิตใจของเราได้ขึ้นสู่มรรคผลด้วยอำนาจแห่งการเสียสละ เพราะการเสียสละนี้เป็นทานของเรา ไม่ใช่เสียสละทิ้งไปเฉย ๆ เป็นบุญเป็นกุศลของเราตลอด ๆ ไปเลย เราวางลงที่จุดรวมบุญกุศลมาเป็นของเราทุกคน ๆ ไม่ได้เสียหายไปไหน ยังไงก็ให้พยายามเอาให้ได้ ๑๐ ตันคราวนี้นะ หลวงตาได้ขึ้นเวทีแล้ว ประกาศแล้วว่าให้ได้ ๑๐ ตัน ได้พิจารณาเต็มกำลังแล้วถึงออกประกาศให้พี่น้องทั้งหลายทราบ เรียกว่าขึ้นเวทีแล้ว ยังไงก็ต้องละ ต้องความจน ไม่ใช่ต้องอะไร ต้องความจนให้มันจมทะเลลงไป มันจะเอาชาติไทยทั้งชาติเราจมทะเลลงด้วยความจนอันนี้ ที่นี้เอาความจนให้มันจมทะเลด้วยความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ความเสียสละของเราเอาให้เต็มเหนี่ยวนะ

เราอยากเห็นพี่น้องชาวไทยเรามีความพร้อมเพรียงสามัคคีกัน ด้วยความเสียสละ นับแต่ผู้เป็นหัวหน้าอันใหญ่โตใหญ่หลวงลงมา ควรจะได้เป็นคดีตัวอย่างแก่กุลบุตรสุดท้าย แก่คนทั้งประเทศจากหัวหน้าแต่ละหน่วย ๆ ที่เป็นผู้นำ ๆ ออกแสดงน้ำใจให้พี่น้องชาวไทยเราได้เห็น แล้วชาติไทยของเราจะมีความอบอุ่นมากน้อยเพียงไร จะมาอบอุ่นที่จุดนี้นะ บรรดาพี่น้องทั้งหลายที่บริจาคมาคนละเท่านั้นเท่านี้ จนกระทั่งถึงได้ทอง ๕ ตันกว่าแล้วเวลานี้ ก็ยังไม่เด่นนักนะ ถ้าได้เห็นบรรดาวงราชการต่าง ๆ ผู้ใหญ่ผู้น้อยซึ่งเป็นหัวหน้า เป็นพ่อเป็นแม่ของชาติบ้านเมือง เป็นผู้นำทางแนวรบเพื่อช่วยชาติบ้านเมืองของตน ๆ จากหน่วยนั้น ๆ ของวงราชการแล้ว นี้จะแสดงความเด่นมากทีเดียวชาติไทยของเรา

วันนี้เราเปิดเสียบ้าง เราคิดมานานแล้ว ไม่ใช่ไม่คิด สิ่งเหล่านี้คิดหมด ไม่คิด ได้ยังไง ของอย่างนี้หยาบ ๆ ไม่คิดไม่เห็นมันได้หรอก ต้องเห็น เป็นแต่เพียงว่าพูด ตรงนี้ขาดจุดนั้น พูดตรงนั้นขาดจุดนี้ มันมีช่องลบช่องบวกกันอยู่ในนั้น จึงไม่พูด มาวันนี้พูดเสียบ้างในฐานะที่เราเป็นครูเป็นอาจารย์ นำศาสนาคือองค์ศาสดามา ประทานธรรมแก่พี่น้องทั้งหลายว่า ให้มีความพร้อมเพรียงสามัคคี มีความเสียสละ มีความรักชาติของตนเอง ความเป็นหัวหน้าเป็นที่ตายใจไม่ว่าแต่มนุษย์ สัตว์เขาก็มี หัวหน้า หัวหน้าตัวไหนที่จะให้ความปลอดภัย นั้นแหละเป็นการได้รับความเสกสรร ขึ้นเป็นหัวหน้า ไม่ว่าสัตว์ประเภทใดมักมีหัวหน้าประจำอยู่เสมอ ถ้าเป็นสัตว์หมู่สัตว์ พวกกะ นอกจากสัตว์หากินตัวเดียวเป็นอีกอย่างหนึ่ง ถ้าเป็นสัตว์หมู่สัตว์พวกนี้ต้องมีหัวหน้า อย่างนกนี้ร้องแก๊กเท่านั้น หัวหน้าร้องแก๊กลูกน้องนี้พริบเลยหาที่หลบซ่อน

อันนี้เราก็อยากพบอยากเห็นในฐานะที่เราเป็นชาวพุทธ ตั้งแต่แว้งรัฐบาลลงมา ได้ออกหน้าออกตานำชาติไทยของเราขึ้นด้วยความเสียสละ ด้วยความออกหน้า ออกตาของวงราชการแต่ละวง ๆ เราจะได้เห็นความสง่าราศีของวงราชการมากทีเดียว เราไม่อยากจะเห็นที่เป็นมาแล้ว ๆ นั้น มันเป็นอย่างไเคยเป็นมาแล้ว พี่น้องทั้งหลายก็เห็น เวลาทำบุญให้ทานเขาต้องยกยอหัวหน้าขึ้นเสมอ ๆ นั้นแหละ ไปทำบุญให้ทานในสถานที่ต่าง ๆ ไปที่ไหนเขาก็ต้องยกให้หัวหน้าเป็นผู้ถวายทาน เป็นผู้ อาราธนาศีลหรือถวายทาน แต่เราไม่อยากจะยินที่ว่าขึ้นไปแล้ว อิมานี ๆ อยู่อย่างนั้น คือไม่สนใจกับบรรดกัณฑ์ธรรมเลย มีแต่ความดีความดิน โดยถือเอาวงราชการมา อ่าง ความจริงก็คือความเยอหยิ่งของเจ้าของด้วยอาศัยอำนาจ เลยกลายเป็นอำนาจ ป่า ๆ ถือน ๆ แทรกเข้าไปในอำนาจของวงราชการไปโดยไม่รู้ลึกลับ

เมื่อเข้าเป็นวงราชการเป็นข้าราชการแล้ว เหมือนข้าราชการนี้ใหญ่โตยิ่งกว่า สิ่งใดทั้งหมดในโลกนี้ พระพุทธเจ้าต้องเข้าไปกราบวงราชการ นี่มันไม่อยากจะเห็นไม่ อยากรังงะ เรายังเป็นชาวพุทธด้วยแล้วควรจะออกหน้าออกตาในสิ่งเหล่านี้ เวลาที่บ้านเมืองของเราทั้งประเทศเป็นเรื่องเล็กน้อยแล้วหรือ วงราชการก็อยู่ในวงของชาติ ไทยเราทั้งชาติ ไม่ได้ใหญ่กว่าชาติไทยนะวงราชการ เป็นน้อยกว่าคนไทยทั้งชาติที่ยก ที่อุ้มกันขึ้นให้เป็นวงราชการปฏิบัติหน้าที่การงาน **เราจึงอยากเห็นวงราชการเป็น หัวหน้า นำ ยิ่งการบุญการกุศล การที่จะฟื้นฟูชาติไทยของเราให้ขึ้นจากหล่มลึก อย่างนี้ ยิ่งเป็นหน้าที่อันสำคัญมากของวงราชการต่าง ๆ ที่จะปรึกษาหารือด้วยความเอาใจใส่จริง ๆ แล้วแจงต่อกันให้ทราบเรื่องราวอะไรทุกอย่าง กรรมวิธีการใด อย่างนี้ไม่เป็นความเสียหาย ไม่เป็นความกระทบกระทั่งอันแก่ประชาชนญาติโยม เขา ยิ่งจะดีใจมากขึ้นอีกโดยลำดับที่มีวงราชการเป็นหัวหน้า**

ว่าไงพี่น้องทั้งหลายใครได้ทำได้สืบทอดเอามา ยิ่งวงราชการเราก็เหมือนกัน ผู้ใหญ่เท่าไรก็ยิ่งแสดงความออกหน้าออกตาให้เห็นสมความเป็นผู้ใหญ่ ๆ อย่างนี้ คนไทยทั้งชาติจะมีความยิ้มแย้มแจ่มใสมากที่สุดทีเดียว เราอยากเห็นตรงนี้ อันนี้มันหัวหด อยู่เหมือนหัวเต่ามันไม่อยากเห็น ถ้าเรื่องสุรยาเมาเรื่องสูบฝิ่นกินกัญชาแล้วเรื่อง เตรีตเตร่เร่ร้อน เจ้าชู้เมียมาก ๆ ผัวมาก ๆ นั้นไม่มีใครเกินราชการ อย่างนี้เราไม่ อยากเห็นนะ มันเข้ากันไม่ได้กับวงพุทธศาสนา ที่ยกมาให้เป็นหัวหน้าจากความเป็น ชาวพุทธด้วยกัน นี่ผู้เป็นหัวหน้า เรานี้ไม่อยากพบอยากเห็น

แล้วงานที่ทำกันอยู่เวลานี้เป็นงานเล็กน้อยหรือ แล้วหลวงตานี้เป็นคนขี้ริ้วขี้ เھر เป็นคนทุกซกจนหนโลก เป็นคนไม่มีค่ามีราคา แล้วนำธรรมะมาสอนพี่น้องทั้ง หลาย ท่านทั้งหลายก็รับไม่ได้เพราะไม่สมศักดิ์ศรีกับขวิดเหล่าขวิดยาปลาแปงอย่าง นั้นหรือ เราอยากถามว่าอย่างนี้นะ อันนี้ใหญ่กว่าพระพุทเจ้าแล้วหรือ แล้วมันพา โลกให้มีความร่มเย็นยังงัยบ้าง ไอ้พวกหยุกพวกยาปลาแปงต่าง ๆ พวกเตรีตเตร่เร่ รอน มีเมียคนละเก้าคนสิบคน อันนี้หรือเป็นของดีของดีในวงราชการเวลานี้ มันถึง เหลวแหลก ๆ อยู่ตลอดเวลา มันน่าคิดอยู่มากนะ ควรจะได้คิดบ้างในวงราชการของ เรา

ยิ่งการช่วยชาติบ้านเมืองเป็นเรื่องของใคร อันนี้ที่หลวงตาบัวมานำพี่น้องทั้ง หลายออกช่วยชาติบ้านเมืองนี้เป็นเรื่องของใคร หลวงตาบัวก็เป็นผู้ช่วยเหลือเติม กำลังความสามารถในทางหนึ่งเท่านั้น ไม่ได้ถือตัวเป็นผู้ที่ยิ่งที่ใหญ่อะไรยิ่งกว่าพี่น้อง ทั้งหลายในชาวไทยเราเลย เพราะเราก็เป็นลูกชาวไทย ตั้งหน้าตั้งตาปฏิบัติช่วยชาติ ไทยของเรา ตามฐานะของตนที่จะเป็นไปได้อย่างไร จึงควรที่จะได้รับการอนุโมทนา สาธุการแล้วต่างคนต่างช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เห็นว่าการนำอย่างนี้เป็นความถูกต้อง แล้ว หรือว่าการนำอย่างนี้เป็นความฉิบหายวายปวงแก่ชาติไทยของเราอย่างนั้น หรือ ก็ควรที่จะเอาไปคิด ถ้าหากว่าผิดพลาดประการใด เอ้า ตีมาตีหลวงตาบัว หลวง ตาบัวไม่ได้ว่าอะไร

ถ้าหลวงตาบัวนำพี่น้องทั้งหลายเป็นการผิดพลาดไปแล้ว ให้โหวตเสียงกันขึ้น ขับหลวงตาบัวออกจากเมืองไทย หลวงตาบัวจะไป ไม่หวังใยอะไรทั้งนั้นสามแดน โลกธาตุนี้ หลวงตาปล่อยหมดแล้วทุกอย่าง มีแต่เป็นห่วงคนไทยทั้งชาติ ที่ได้ ประกาศก้องอยู่เวลานี้ตั้งแต่วงราชการลงมา ก็เพราะเป็นความหวังใยพี่น้องทั้งหลาย ทั้งนั้นแหละ เราไม่ได้หวังความใหญ่โตอะไรจากการเป็นผู้นำพี่น้องทั้งหลาย เราพอ ทุกสิ่งทุกอย่างแล้ว ในสามแดนโลกธาตุนี้เป็นส่วนเกินส่วนเหลือทั้งหมดในบรรดา วิมุตติธรรม วิสุทธิธรรม ธรรมธาตุ อันนั้นเหนือกว่าทุกอย่าง ท่านเรียกว่า

โลกุตรธรรม รวมแล้วไปอยู่ที่ธรรมธาตุ บรรดาพระพุทธเจ้าทั้งหลาย พระอรหันต์ทั้งหลาย ท่านตรัสรู้ธรรม ท่านครองธรรมประเภทนี้เอง แล้วธรรมประเภทนี้แหละทำให้โลกให้ร่มเย็นอยู่เวลานี้

อันความตระหนี่ถี่เหนียว ความสุขเอาเผากิน ความเห็นแก่ได้ แก่ร่ำแก่รวย ด้วยอำนาจปา ๆ ถือน ๆ นี้มีตั้งแต่จะพาให้ชาติไทยเราจมทั้งนั้น อย่าพากันนำมาใช้ในวงราชการต่าง ๆ ขายหน้าขายตาเอาเหลือประมาณ ประชาชนเขามีหัวใจ เขามีหุมีตา เขามีใจ เขาเห็นเขารู้ เขาได้ยินทุกคน แต่เขาไม่ค่อยพูด ใ้เรายังสนุกเล่นตัว ๆ จนไม่มองหน้ามองหลัง อันนี้มันกินไปนะวงราชการของเรา หมายถึงผู้ชู้ณะ ผู้ดีเราอนุโมทนาสาธุการ เราไม่ไปแตะ มีแต่อนุโมทนาสาธุการโดยถ่ายเดียว

คนเราก็คือเป็นคนทั้งคน มีดีได้ชั่วได้ แต่เมื่อรู้ว่าชั่วแล้วจะพยายามแก้ไขตัดแปลงตนเองเพื่อเข้าสู่ส่วนรวม เพื่อความแน่นหนามั่นคงแห่งชาติไทยของเรา ทำไมจะไม่ได้ ต้องได้ถ้าเราจะฝึกฝนอบรม นอกจากลืมหืมตาไปเสียจนกระทั่งวันตายเท่านั้น ลูกหลานเกิดมาก็เกิดมาเป็นเศษเป็นเดนของพวกเดนตายนี้อีก พวกบ้ายศ บ้าอำนาจ ป่า ๆ ถือน ๆ กิดขวางบ้านกิดขวางเมือง ยังโอ้อ่าฟูฟ่าวว่าตัวดีตัวดีตัวดีมีอำนาจ

ถ้าเป็นธรรมดาอย่างหมาไอ้ปุ๊กก็ไอ้หยองเรานี้มันตกทะเลไปนานแล้ว ข้าราชการเลว ๆ อย่างนี้เขาเขี่ยลงทะเลไปนานแล้ว แต่เขาก็ไม่เขี่ย เราควรจะคิดถึงตัวของเราบ้าง อย่าด่วนให้เขาเขี่ย จะเป็นคนทั้งคนขึ้นมา ถ้ายังไม่รู้ตัวอีกยิ่งไปใหญ่เลย เก่งกว่าไอ้ปุ๊กก็ไอ้หมีไอ้หยองเรานี้ ยังไม่ได้เขี่ยตกทะเลก่อนแล้วนะ ให้พากันฟังทุกคน

เวลานี้เป็นเวลาที่เราสงวนชาติไทยของเรา จึงอยากให้ความพร้อมเพรียงสามัคคีกันนับแต่วงราชการลงมา เราไม่ได้ทำเพื่อผู้ใด หลวงตาบัวไม่ได้เอายศถาบรรดาศักดิ์จากการเป็นผู้นำพี่น้องทั้งหลายนะ เราหวังจะให้พี่น้องทั้งหลายได้ขึ้นจากหล่มลึกเท่านั้น ที่เราหวัง เพราะฉะนั้น ทุก ๆ คนเราเป็นลูกชาวไทยหวังจะขึ้นจากหล่มลึกด้วยกัน จึงควรที่จะมีความเสียสละด้วยความรักชาติของตัวเองทั่วหน้ากัน ใครมีมากมีน้อยผู้ใหญ่ผู้น้อย เสียสละเต็มกำลังความสามารถของเรา เงินเหล่านี้จะไม่สูญหายไปไหน จะเข้าสู่คลังหลวงแน่นหนามั่นคงขึ้นเป็นลำดับ ดียิ่งกว่าเงินของเราที่ไปเท่านั้นจอกเท่านั้นแก้วเป็นไหน ๆ อันนี้เสียมาเท่าไรแล้ว เสียเงินเสียทอง แล้วยังเสียนิสัยเสียทั้งทางด้านจิตใจ เสียทั้งหน้าที่การงาน เข้าที่ไหนไม่มีใครอยากพบคนประเภทนี้ ดีกว่าคนประเภทนี้เป็นไหน ๆ

เราเคยมีเหรอดตั้งแต่ตั้งชาติไทยของเราขึ้นมา ได้พยายามช่วยชาติเต็มกำลังความสามารถทั่วหน้ากันอย่างไรเราไม่เคยมี ขอให้เห็นเสียบ้างในเมืองไทยเรา ให้ต่าง

คนต่างมีความพร้อมเพียงสามัคคีกัน เป็นยังไงถึงจะทำไมได้ เราเอาศใหญ่มาจากไหนกว่าชาติไทยของเรา ชาติไทยของเราถ้าว่าศถำน้าหนัก อะไรจะหนักมากยิ่งกว่าชาติ เราเกิดมาทุกคนเป็นลูกของชาติด้วยกัน ใหญ่มาจากไหน ชาตินี้เป็นเรื่องใหญ่โตมาก จึงควรจะทะนุถนอมควรบำรุงควรเทิดทูนด้วยความเสียสละในฐานะของเราที่เป็นลูกคนไทยที่ควรจะทำได้อยู่อย่างเวลานี้ จึงขอให้ท่านทั้งหลายทุก ๆ ท่านทุก ๆ คนทั่วประเทศไทยตั้งแต่วงราชการลงมา นำไปคิดไปอ่านพิจารณา แสดงตัวออกมาให้เป็นสง่าราศีแก่ชาติไทยของเราทั่วหน้ากัน วันนี้นำพูดเพียงเท่านี้เป็นการเผด็จให้พี่น้องทั้งหลายทราบ เอาละพอ

อ่านธรรมะหลวงตาวันต่อวันได้ทาง Internet www.Luangta.com